

“भीठे बच्चे- अब तिमी पवित्र जीवात्मा बन्नु छ। यस समय कोही पवित्र जीवात्मा छैन, त्यसैले आफूलाई महात्मा पनि कहलाउन मिल्दैन।”

प्रश्न:- सत्ययुगी राजाईको इनाम कस्तो बच्चाहरूलाई प्राप्त हुन्छ?

उत्तर:- जो श्रीमत अनुसार यादको रेसमा नम्बरवन हुन्छ, उसलाई नै राजाईको इनाम मिल्छ। तीव्र रेस भयो भने रजिस्टरमा नाम राम्रो रहनेछ र इनामको अधिकारी बन्छौ। तिमी बच्चाहरू दूरादेशी बनेर दूरको रेस गछौ। एक सेकेन्डमा निशानसम्म (परमधामसम्म) पुगेर वापस फर्केर आउँछौ। तिम्रो बुद्धिमा छ पहिले हामी मुक्तिमा जानेछौ फेरि जीवन मुक्तिमा आउनेछौ। तिम्रो जस्तो रेस अरू कसैको हुन सक्दैन।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज...

ओम् शान्ति। यो कसले जानेको छ- आखिर वह दिन आया आज? बच्चाहरूलाई थाहा छ- आखिर त्यो दिन आयो आज, जहाँ हामी बाबाको सम्मुख भएका छौं। आत्माले भन्दछ यस शरीरद्वारा। अहिले तिमी बसेका छौ, जान्दछौ- हामी परमपिता अहिले परमात्माको सम्मुख बसेका छौं। वास्तवमा ५ हजार वर्ष पहिले पनि हामी आत्माहरू अर्थात् जीवका आत्माहरू, परमात्माको सम्मुख मिलेका थियौं। आत्माले भन्दछ- मेरो यो शरीर हो। शरीरले यो मेरो आत्मा हो भन्दैन। हामी आत्माहरूको बाबा आखिर आज आउनु भएको छ। आउनु पनि जरुर पर्छ, भक्तिपछि ज्ञान दिनको लागि। ज्ञानबाट सद्गति गर्नको लागि आखिर आउनु भएको छ। यो सारा दुनियाँले जान्दैन। सारा दुनियाँको सम्मुख हुन पनि सकिदैन। तिमी बच्चाहरूलाई पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार निश्चय छ। पहिला त आत्मा निश्चय गर्छन्, फेरि निश्चय गर्छन् हाम्रो बाबा फेरि आउनु भएको छ। तिमिले सम्झन्छौ होला सबैले यस्तै निश्चय गरेका होलान्। तर छैनन्। बाबा यस्तो विचित्र हुनुहुन्छ, जो घरी-घरी भुल्दछौ। हामी आत्मा हौं, परमपिता परमात्माका सम्मुख छौं- यो भुल्छौ। पतित जीव आत्माहरूलाई पावन बनाउन परमपिता परमात्मा आउनुहुन्छ, यो त दुनियाँले पनि जान्दछ। जीव आत्माहरू, आत्माहरूलाई पवित्र बनाउन आउँदैनन्। सबै जीव आत्माहरू हुन्, परमपिता परमात्मा एकै हुनुहुन्छ, उहाँलाई जीव भन्न मिल्दैन किनकि उहाँको कुनै स्थूल-सूक्ष्म शरीर छैन। यो बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ। तिमिले जति पनि नामधारी देख्दछौ- ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको चित्र देख्छौ, ती सूक्ष्मवतनमा रहन्छन्। उनीहरू पनि सूक्ष्म जीव आत्माहरू ठहरिए। यो राम्रो सँग बुझ्नु पर्ने कुरा छ। मनुष्यले त भनिदिन्छन् फलाना महात्मा हुनुहुन्छ। तर पतित दुनियाँमा महात्मा कहाँबाट आउन सक्छन्! यहाँ कोही पनि परम पवित्र हुन सक्दैन। हो, उहाँ सुप्रिम बाबाले पावन बनाएर जानु भएको हो। सत्ययुग आदिमा देवी-देवता थिए। पवित्र आत्माहरू थिए, अहिले पतित जीव आत्माहरू छन्, यो त अवश्य सम्झन्छन्। वास्तवमा सत्ययुग आदिबाट सृष्टिमा पवित्र जीव आत्माहरू थिए। उनीहरूलाई महान् आत्मा भनिन्छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- पतित दुनियाँमा कोही पनि महान् आत्मा हुन सक्दैन। सबै पतित जीव आत्माहरू छन्। पतित जीव आत्माले अवश्य अरूलाई पनि पतित नै बनाउँछ। वहाँ हुन्छन् पवित्र जीव आत्माहरू। त्यसैले के गर्नेछौ? यस्तो होइन, पवित्र जीव आत्मा बनाउनेछौ। होइन। वहाँ बनाउने कुरा नै रहँदैन। यस समय सबै पवित्र जीव आत्मा बन्छन्। त्यहाँ त हुन्छन् नै सबै पावन। यति सबैलाई पावन बनाउने वाला को? बाबा

बसेर सम्झाउनुहुन्छ— तिमी सबै देवी-देवता थियौ, तब पावन थियौ। यहाँ आएर पतित बनेका हौ। यो हो नै पाप जीव आत्माहरूको दुनियाँ। अक्षर बिल्कुल स्पष्ट सम्झाउनु पर्छ— पाप जीव आत्मा किनकि आत्मा पनि पतित छ, शरीर पनि पतित छ। वहाँ फेरि महात्मा अक्षर दिइँदैन। त्यहाँ त हुन्छन् नै सबै पवित्र, देवी-देवता भनिनेछ। सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण, अहिंसा परमो धर्म जीव आत्माहरू। सम्पूर्ण निर्विकारी अर्थात् सम्पूर्ण पवित्र। तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ— सन्यासी पवित्र रहनको लागि पुरुषार्थी हुन्छन्। राम्रा-असल संन्यासी पवित्र रहन्छन्, जसलाई महात्मा भन्दछन्। पवित्र रहनको लागि अलग रहन्छन्। तर उनीहरू त हुन् निवृत्ति मार्गवाला। उनलाई भक्तिमार्गमा महात्मा भन्दछन्, ज्ञान मार्गमा होइन। ज्ञानमार्ग र भक्तिमार्ग अलग-अलग गायन गरिएको छ। आधाकल्प सत्ययुग-त्रेतामा ज्ञानको प्रारब्ध हुन्छ, यहाँ फेरि भक्तिको प्रारब्ध भनिन्छ। यो हो भक्तिमार्ग। पहिले भक्ति पनि अव्यभिचारी हुन्छ, फेरि अन्तमा तमोप्रधान व्यभिचारी भक्ति हुन्छ। अहिले व्यभिचारी भक्तिको अन्त भएको छ, तब बाबा आउनु भएको छ। बाबा एकै पटक आएर ज्ञानबाट आधाकल्पको लागि तिमी प्रारब्ध बनाउनुहुन्छ। तिमी नम्बरवन पुरुषार्थ गछौँ। कोही त राजा-रानी बन्छन्, कोही फेरि प्रजा वा दास-दासी बन्छन् किनकि राजधानी स्थापना भइरहेको छ।

तिमी अहिले दूरादेशी बुद्धि बन्छौ। दूरादेशी बुद्धिलाई त्रिकालदर्शी भनिन्छ। जसलाई तीनै लोक, तीनै कालको ज्ञान हुन्छ उनलाई त्रिकालदर्शी भनिन्छ। तिमी अहिले तीनै काललाई जान्दछौ। मूलवतन, सूक्ष्मवतन अनि स्थूलवतन— तीन लोक भए नि। तिमी अहिले दूरादेशी बनेका छौ। तिमी बुद्धि आदि देखि अन्तसम्म जान्छ— नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। कोही कमजोर भयो भने रेसमा पछि हुन पुग्छ। यो त एकदम लामो दूरादेशी रेस हो। आत्माहरूको रेस भनेर कहिल्यै सुनेका थिएनौ होला। तिमी आत्माहरू जान्दछौ— हामी विद्यार्थी हौं, हाम्रो यो रेस हो। फलानो निशानसम्म पुगेर फेरि फर्किनु छ। तिमी आत्माहरूको यो लामो दूरीको रेस छ। बुद्धिले जान्दछ— हामी वास्तवमा वहाँको रहनेवाला हौं। एक सेकेन्डमा हामी त्यहाँ पुग्नेछौं, जीवनमुक्त बन्छौं। हामी वास्तवमा परमधामका निवासी हौं। यथार्थ रीति बुद्धिले जान्दछ— हामी परमधाम जानेछौं फेरि आउनेछौं। जसरी रेसमा निशानसम्म पुगेर फर्किन्छन्। हामी पनि बाबाको पासमा जानेछौं फेरि फर्किनेछौं। अहिले आत्माहरूले रेस सिकिरहेका छन्। तिमी सबैलाई भन्दछौ— मनमनाभव, बुद्धिको योग आफ्नो पिता र परमधाम सँग राख, जहाँ तिमी अशरीरी रहन्छौ। यो केवल तिमी बुद्धिमा मात्रै यथार्थ रूपमा छ। तीनै काल, तीनै लोकको ज्ञान तिमी बुद्धिमा छ। ८४ जन्महरूको ज्ञान अरू कसैमा हुन सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ— हामीलाई यस छी-छी दुनियाँबाट, छी-छी शरीरबाट मुक्त भएर जानु छ। हामी गइरहेका छौं। बाबाले दिनहुँ यही रेस सिकाउनुहुन्छ। तिमी रेस अविनाशी छ। बाबालाई जति धेरै याद गछौं त्यति तिमी रजिस्टरमा नाम राम्रो रहन्छ। भनिन्छ— यसको बुद्धिको यात्रा धेरै तेज छ। यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। याद गर्दैन् भने विकर्म विनाश नभएकाले पछि रहन्छन्। प्रजा वा दास-दासी बन्नु, यो कुनै प्राइज होइन। नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्नु— यसलाई इनाम भनिन्छ। बाबाले राजाईको इनाम दिनुहुन्छ, यदि उहाँको मतमा चलेर रेस गर्नुभने मात्र। कोही त दुई कदम पनि दौडन सक्दैनन्। यदि प्रजा बन्नेवाला छन् भने त बिल्कुल कम पद पाउनेछन्। यहाँ रहनेवाला पनि राजाईमा बहुत कम पद पाउन सक्छन्। तिमी कति विशाल बुद्धि भएको छ।

अहिले बेंगलोर, मद्रासका बच्चाहरू बसेका छन्, उनलाई फेरि मद्रासी भाषामा कोही बसेर सम्झाउन्। मैले बोल्ने भाषा त हिन्दी छ। कल्प पहिले पनि यसैमा सम्झाएको थिएँ। भन्दछन्, भगवानले सबै भाषामा किन बोल्नुहुन्न! तर ड्रामामा छँदै छैन। यदि ड्रामा भएको भए त मैले सबै भाषामा भाषण गर्ने थिएँ। मानौँ, भिन्न भिन्न भाषा बोल्नेहरू बसेका छन् भने के मैले सबै भाषाहरूमा बोलौँ कि? यो त हुन सक्दैन। एक-एकलाई पनि कहाँसम्म सुनाउने? घमासान हुन्छ। सम्झाउनु पर्छ— बाबाले कल्प पहिले जुन भाषामा सम्झाउनु भएको थियो, त्यसै भाषामा सम्झाउनु भएको छ, त्यसैले हिन्दीमा जोड दिइन्छ। अंग्रेजी पनि आवश्यक छ किनकि यिनीहरूको कनेक्शन अंग्रेजहरू सँग धेरै छ। रशिया, अमेरिका आदिको भाषा आफ्नो-आफ्नो छ। छन् एकै धर्मका क्रिश्चियनहरू, तर भाषाहरू धेरै छन्। यहाँ पनि सबै आदि सनातन देवी-देवता धर्मका छन् तर आफ्नो धर्मलाई भुलेका छन्। भाषाहरू कति भइसकेका छन्। सबै मिश्रित छन्। जसको जो भाषा हुन्छ फेरि उनलाई त्यसै भाषामा सुनाउनु पर्छ। यसमा पनि धेरै होशियार हुनु पर्छ, जसले सम्झेर बुझाउन सकोस्। साथी यस्तो साथमा ल्याउनु पर्छ जसले एक्युरेट सम्झाउन सकोस्। यो हो सबैभन्दा ठूलो चैतन्य तीर्थ। ती सबै हुन् जड तीर्थ। साधु, सन्त, महात्मा सबै वहाँ जान्छन्। धेरै टाढा-टाढा जान्छन्। जसले सृष्टिलाई पावन बनाएर गए, उनीहरूको मन्दिरमा जान्छन्। यो पनि बुझ्नु पर्ने कुरा छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ— रुखका हाँगा-बिगा, पातहरूको विस्तार कति सुनाउँ! तिमीले त बुझिसकेका छौ, ती सबै साना-साना हाँगाहरू हुन्। हाँगामा पनि कति पातहरू होलान्। अथाह मठ पन्थ छन्। तिमी फेद त कति ठूलो हुनु पर्ने हो। कति पातहरू हुनु पर्ने थियो। आदि सनातन देवी-देवता धर्म सत्ययुग देखि लिएर चल्दै आएको छ। त्यसैले हिन्दु कति धेरै हुनु पर्ने थियो। तर हिन्दु पनि छैनन्, अरू धर्ममा कन्भर्ट भएका छन्। यो हो कल्प वृक्ष, सुरुमा आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थिए। हिन्दु कहलाउनेहरू पनि वास्तवमा हुन् आदि सनातन देवी-देवता धर्मका, तर कन्भर्ट भएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर फेरि त्यही देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्छु। जो कन्भर्ट भएका छन् उनै फेरि आएर वर्सा लिनेछन्। जब देवी-देवता धर्म कहलाउनेहरू एकजना पनि रहँदैनन् तब नै बाबा आउनुहुन्छ। आएर सम्झाउनुहुन्छ— तिमी जड यादगार सम्मुखमा छन्। क्राइस्ट आएका समयमा उनको धर्मको चर्चा आदि हुँदैन। यहाँ त अहिले पनि देवताहरूको मन्दिर आदि निशानी छन्। तिमी जब राज्य हुन्छ, त्यतिबेला क्राइस्ट आदिको नाम-निशान हुँदैन। यहाँ त सबैको नाम-निशान छ। तिमीलाई थाहा छ— क्राइस्ट कहिले आए, क्रिश्चियन धर्मको कसरी स्थापना भयो? क्राइस्ट अहिले कुन शरीरमा होलान्? अवश्य पतित शरीरमा नै होलान्। स्वयं त पावन थिए नि। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा सारा ज्ञान छ। तिमीलाई दूरादेशी बनाएको छ। हामी आत्माहरू कहाँ रहन्छौं? कहाँबाट आउने गछौं? यो कसैलाई पनि थाहा छैन। रहने स्थानलाई नै परमात्मा मानेका छन्। वास्तवमा आत्मा झूटो बनेपछि शरीर पनि झूटो बन्छ। साधुहरू भनिदिन्छन्— झूटो माया, झूटो काया... बाँकी आत्मा निर्लेप छ। आफ्नो मतलबको कुरा भनिदिन्छन्। झूटो आत्मा, झूटो आत्माको काया, यस्तो किन भन्दैनन्? कायालाई नै काइमाथि (अर्थीमाथि) राखिन्छ। आत्मालाई त अर्थीमा राखिदैन। अर्थीमाथि कायालाई राखिन्छ। आत्मा त एक कायालाई छोड्यो, अर्कोमा गएर प्रवेश गर्‍यो। यो बुझ्नु पर्ने कुरा छ। कोही पनि साधु-सन्त आदिलाई तिमी सम्झाउन सक्छौ। यहाँ पतित दुनियाँमा कोही पनि महात्मा होइनन्। महान आत्माहरूलाई पावन आत्मा भनिन्छ। त्यसैले शरीर पनि पावन हुनु पर्छ। यो हो नै तमोप्रधान दुनियाँ। तर पनि कन्या जबसम्म विकारमा

जाँदैन्, पूजा गरिन्छ। पवित्रताको लागि नै पुकार्छन्— आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। जबकि पुकार गरिरहन्छन् भने तिमी उनलाई महान् आत्मा कसरी मान्न सक्छौ? महात्मा त कोही छँदै छैनन्। यहाँ हुनुहुन्छ विचित्र परमपिता परमात्मा। तिमीलाई थाहा छ— हामी जो पावन जीव आत्माहरू देवी-देवता थियौं, अहिले पतित बनेका छौं। धर्म भ्रष्ट छौं। क्रिश्चियनहरूले आफ्नो धर्मलाई जानेका छन्। तुरुन्तै भन्नेछन् हामी क्रिश्चियन हौं। तिमी सबैभन्दा उच्च धर्मवाला आफ्नो धर्मलाई भुलेका छौ। भुलेर नै धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट बनेका हौ। तिमी श्रेष्ठाचारी थियौ, अब रावणले भ्रष्टाचारी बनाइदिएको छ। यो अर्थ पनि तिमी बुझ्न सक्छौ। तिमी बच्चा अहिले आफ्नो भविष्य उच्च तकदिर बनाउनको लागि धारणा गछौं। श्रीमतको उल्लंघन गरेपछि तकदिरमा रेखा लाग्छ। श्रीमत दिनेवाला को हो, यो पनि बिर्सिन्छन्। त्यसैले आखिर त्यो दिन आयो आज, यो तिमीलाई थाहा छ। सबैले एक्युरेट जान्दैनन्। अन्त्यमा जान्नेछन्, जब पूरै बुझ्नेछन्। अहिले त घरी-घरी बिर्सिन्छन्। कसै-कसैले मात्रै सच्चा बताउँछन्। झूटो बोल्नमा ढिलाई गर्दैनन्। मायाले राम्रा-राम्रा पहलवान् बच्चाहरूलाई पनि थप्पड लगाइदिन्छ। बाबा त सबैलाई जान्नुहुन्छ, बताउनुहुन्छ— तिमी भूल गछौ, धेरै डिससर्विस (बदनाम) गछौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) दूरादेशी बनेर तीनै लोक र तीनै काललाई जानेर बुद्धिद्वारा रेस गर्नु छ। यस छी-छी दुनियाँ, छी-छी शरीरबाट मुक्त हुनु छ।
- २) झूटो बोल्ने स्वभावलाई हटाउनु छ। श्रीमतको उल्लंघन गरेर डिससर्विस गर्नु छैन।

वरदानः— सर्व गुनासोका फाइललाई समाप्त गरेर फाइन बन्ने कर्मयोगी भव

जसरी आत्मा र शरीर कम्बाइन्ड भएमा जीवन छ, यसैगरी कर्म र योग कम्बाइन्ड होस्। २-३ घण्टा योग लगाउनेवाला योगी होइन, योगी जीवनवाला। उसको योग स्वतः र सहज हुन्छ, उसको योग टुट्दैन, जसकारण मेहनत गर्न परोस्। उसले कुनै पनि गुनासो गर्ने आवश्यकता हुँदैन। यादमा रहनाले सबै कार्य स्वतः सफल हुन्छन्। फाइन बन्नेहरूको सबै फाइल खतम भएर जान्छन्, किनकि योगी जीवन सर्व प्राप्तिहरूको जीवन हो।

स्लोगनः— हर समय गराउनेवाला बाबा याद रह्यो भने निरन्तर योगी बन्छौ।